

overordentlig lave i en årrække, men de er noget på vej op nu, og det er da klart, at det spiller en rolle. Vi har gennem nogle spørgsmål fået nogle besvarelser, som til dels belyser det, men vi ønsker at få en ordentlig belysning af, hvad de samlede samfundsmæssige omkostninger er ved CO₂-politikken, for det har befolkningen da krav på. En vare kan jo ikke vurderes rigtigt, hvis man ikke også ser på, hvad den koster alt i alt, og hvad man kunne have fået for pengene i stedet for. Der kan da ikke være nogen, der kan være modstander af det, og det er det, vi ønsker.

Fru Dorit Myltoft spørger, om vi står ved disse afgifter ved CO₂-overskridelser, og om de er for store eller for små. Vi har indgået en aftale, og den er vi særdeles godt tilfreds med. Det havde været alt for firkantet og betonagtigt, hvis der ikke var mulighed for en overskridelse, og så kommer der en strafgift ind. Men der er altså den mulighed, og det tror jeg alle forligspartierne er godt tilfredse med. Vi er i hvert fald fra konservativ side.

Så spørger fru Anni Svanholt fra SF, om Det Konservative Folkeparti bare blæser på alle CO₂-målsætninger og internationale forpligtelser. Nej, det gør vi ikke. Vi har – da vi selv var et regeringsbærende parti, og det bliver vi snart igen – været med til at vedtage denne målsætning om en 20 pct.s reduktion af CO₂-udslippet fra 1988 og frem til 2005, og det står vi ved. Men hvad nu, hvis vi er langt fra målet, når vi når til år 2005? Skal vi så lukke alle kraftværkerne, så lyset slukker i Danmark? Der er stadig noget at diskutere, men vi løber ikke fra nogen som helst målsætninger.

Til fru Aase D. Madsen: Ja, det er rigtigt, at der er hentet 2 mia. kr. fra energisektoren. Det er mange penge, men vi gør det nu, og vi tror oven i købet, at man stadig kan gøre det med noget lavere energipriser. Tænk på, hvad fri konkurrence og frit forbrugsvalg kan gøre. Og penge, som bliver hentet til statskassen, er selv set med konservative øjne ikke spildte penge.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges

Anni Svanholt (SF):

Den største udfordring, vi står over for her ved indgangen til et nyt årtusinde, er efter SF's opfattelse at afværge verdensomspændende klimaændringer. Hvis vi skal gøre os forhåbninger om at undgå omfattende klimakatastrofer, skal der gøres en stor indsats både globalt, nationalt og lokalt i de rige industrilande, og det haster med at få truffet de nødvendige beslutninger. Danmark har i den forbindelse en meget kedelig placering, vist som nr. 6 på verdensranglisten over største udslip af CO₂ pr. indbygger, og vi skal naturligvis vise global ansvarlighed og ikke tøve med at feje for egen dør.

I 1990 blev energihandlingsplanen »Energi 2000« vedtaget, og den fastslår, at der skal være sket en CO₂-reduktion på 20 pct. af 1988-niveauet i år 2005. Danmark har desuden forpligtet sig til CO₂-reduktioner både i EU og i klimaaf-talen fra Kyoto. Målsætningerne ligger altså fast, men det kniber gevaldigt med at nå målet, og her er det største problem eksplosionen i trafikken og udslip fra elproduktionen, især kulkraften.

I SF mener vi, at målsætningerne er vigtige og skal fastholdes; men endnu vigtigere er effektive virkemidler, så vi kan nå målene. Det var på den baggrund, vi bl.a. gik ind i arbejdet og forhandlingerne om elreformen, og SF gik ind i forhandlingerne med det klare formål at sikre forbrugerejet energi og opnåelse af miljømålene gennem en grøn omstilling af elsektoren, hvor energibesparelser, energieffektivitet, udbygning med vedvarende energi og afvikling af kulkraften er det centrale i omstillingsprocessen. Vi synes faktisk, at vi har opnået ganske mange pæne resultater.

Hvis jeg skal opregne det – og jeg vil starte med at sige det på en lidt populær måde – kan man måske sige, at nu har vi fået installeret to store skruer i energipolitikken: vi skruer ned for kulblusset ved hjælp af skrumpende CO₂-kvoter og skruer op for udbygningen af vedvarende energi ved hjælp af køb af en stigende andel vedvarende energi.

Lige siden 1996 har SF fremført nødvendigheden af CO₂-kvoter, så Danmark reelt kunne få styr på CO₂-udslippet og dermed være troværdige i internationale forhandlinger. Jeg tæn-